

Kovács Mikó Edina

A MAGÁNYOSAN SÉTÁLÓ MACSKA REGGELE

Vidd a kezed; pengekarokkal
kell lecsapnom, ha nem teszed.
Nem pihegünk, nem olvadunk:
útjaim sérthetetlenek.

A lángok kezdete előtt
hittem: megvédhetnek szavak,
ölelések, ígéretetek.
Már csak a lángokban hiszek.

Ha nyárelő és száz virág
és vattacukor-éjszakák
zsongítanak – hát hadd legyen
néhány ellágyult pillanat.

De lelkem sarkán megmarad:
jön majd a Nap, és jön a tél.
S ha készületlenül talál –
nem érte meg a szenvedély:

bezár, feláldoz és imád,
megvált és megváltást keres –
amelyből mindig könnyedén
ácsolódnak feszületek...

Kószálok hát ösvényemen;
hallom a percek lépteit.
Táncol a tűz, kívül, belül,
szikrákba zár és elrepít.